

Αν ήμουν πρόσφυγας...

Όταν συνήλθα, το μόνο που αντίκριζα ήταν σιντρίμια, σιντρίμια και κατεστραμένα σπίτια.
Τρέχεις προς τα σύνορα μόνο όταν βλέπεις
ολόκληρη την πόλη να τρέχει κι εκείνη. Εγκαταλείπεις την πατρίδα μόνο όταν η πατρίδα δε
σου επιτρέπει να μείνεις. Δεν έχεις που να πας.
Τρέχεις από εδώ και από εκεί χωρίς να ξέρεις τί θα γίνει μετά, τί θα ακολουθήσει.
Η τελευταία ανάμνηση που μου έρχεται στο μυαλό είναι
η οικογένεια μου και εγώ να τρέχουμε να σωθούμε. Και μετά όλα έσβησαν, μαύρισαν...
Κανένας δεν αφήνει την πατρίδα εκτός κι αν η πατρίδα είναι
μια ιδρωμένη φωνή στο αυτί σου
που λέει:
φύγε,

τρέξε μακριά μου τώρα
δεν ξέρω τί θ' απογίνεις,
αλλά ξέρω ότι οπουδήποτε αλλού
θα είσαι πιο ασφαλής απ' ό,τι εδώ.

Ζαχαράκης Αντώνης

Γ1 Γυμνασίου